

Sygn. akt VIII RC 380/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2020 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marta Kazaniecka

Protokolant: stażysta Monika Adamowska

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2020 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej O. F.

przeciwko A. F.

o podwyższenie alimentów

I podwyższa alimenty zasądzone od pozwanego A. F. na rzecz małoletniej powódki O. F. wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 9 grudnia 2014 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt X RC 1058/13, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 28 maja 2015 r. wydanym w sprawie o sygnaturze I ACa 120/15, z kwoty po 600 (sześćset) złotych miesięcznie do kwoty po 800 (osiemset) złotych miesięcznie, płatne z góry do dnia 10. każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 20 września 2019 r.;

II oddala powództwo w pozostałej części;

III znosi wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego;

IV odstępuje od obciążania pozwanego A. F. nieuiszczonymi kosztami sądowymi;

V nadaje wyrokowi w zakresie punktu I (pierwszego) rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII RC 380/19

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka O. F., reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego w osobie matki J. F. (1), wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych na jej rzecz od pozwanego A. F. wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 9 grudnia 2014r. zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 28 maja 2015 r. z kwoty po 600 zł miesięcznie do kwoty po 1100 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10 dnia każdego miesiąca, poczynając od sierpnia 2019 r. z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona powodowa wskazała, iż od ostatniego sądowego uregulowania kwestii alimentów pozwanego nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki oraz wysokości kosztów jej utrzymania. Powódka bowiem aktualnie jest uczennicą Szkoły Podstawowej w S., nadto dziewczynka trenuje pływania i osiąga w tym zakresie liczne sukcesy.

W odpowiedzi na pozew pozwany A. F., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany wskazał, iż zasądzona wobec niego na rzecz córki

alimenty są nadal adekwatne do usprawiedliwionych potrzeb córki oraz jego możliwości zarobkowych i majątkowych, zaś po 28 maja 2015 r. nie nastąpiła zmiana stosunków, uzasadniająca modyfikację wysokości ww. świadczenia (k. 99).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia O. F. urodziła się (...) i pochodzi ze związku (...) i pozwanego A. F..

Dowód:

- odpis zupełny aktu urodzenia małoletniego – k. 6.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt X RC 1058/13, rozwiązano przez rozwód bez orzekania o winie małżeństwa J. F. (1) i pozwanego A. F.; wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką stron O. F. powierzono J. F. (1) ograniczając władzę rodzicielską pozwanego A. F. do prawa współdecydowania o istotnych życiowych sprawach dziecka tj. na wybór szkoły, zawodu, sposobu leczenia; ustalono kontakt pozwanego A. F. z małoletnią córką w co drugi weekend od piątku od godz. 12.00 do niedzieli do godz. 18.00, we wtorek przypadające w tygodniach, w których nie ustalono spotkań weekendowych w godz. od 16.00 do 18.00 w dniu urodzin córki przypadający w dzień powszechni w godz. 13.00 do godz. 18.00 a w przypadku, gdy przypadkiem on w inny weekend aniżeli weekend kontaktów z ojcem w godz. 10.00 do 18.00, w święta Bożego Narodzenia w latach parzystych od Wigilii od godz. 10.00 do pierwszego dnia świąt do godz. 18.00, a w latach nieparzystych od pierwszego dnia świąt do godz. 18.00 do drugiego dnia świąt do godz. 18.00, w święta Wielkanocy w latach parzystych od pierwszego dnia świąt od godz. 18.00 do drugiego dnia świąt do godz. 18.00, w święta Wielkanocy w latach nieparzystych od pierwszego dnia świąt od godz. 18.00 do drugiego dnia świąt do godz. 18.00, a w latach nieparzystych od Wielkiej Soboty od godz. 10.00 do pierwszego dnia świąt do godz. 18.00, w ferie zimowe w pierwszym tygodniu od niedzieli od godz. 18.00 do kolejnej niedzieli do godz. 18.00, w wakacje w okresie 1 lipca od godz. 9.00 do 14 lipca do godz. 18.00 i w okresie od 1 sierpnia od godz. 8.00 i do 7 sierpnia do godz. 18.00

Kosztami utrzymania i wychowania małoletniego dziecka stron Sąd obciążył oboje rodziców i z tego tytułu zasądził od pozwanego A. F. rentę alimentacyjną na rzecz małoletniej córki O. F. w kwocie po 500 zł miesięcznie płatną z góry do 10 dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku.

Na skutek apelacji J. F. (1) Sąd Apelacyjny w Szczecinie w sprawie o sygn. akt I ACa 120/15, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że podwyższył zasądzone w punkcie IV wyroku alimenty z kwoty po 500 zł do kwoty po 600 zł miesięcznie.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego, X RC 1058/13 – k. 7.

- wyrok Sądu Apelacyjnego, I ACa 120/15 – k. 8.

W trakcie orzekania w sprawie (...) i I ACa 120/15

Matka małoletniej w styczniu 2012 r. zakupiła jednopokojowe mieszkanie własnościowe o powierzchni 31 m². J. F. (1) do końca sierpnia 2013 r. pracowała jako instruktor kulturalno – oświatowy za wynagrodzeniem 1450 zł miesięcznie netto. Była jednak to praca na zastępstwo. Następnie matka małoletniej zarejestrowała się jako osoba bezrobotna z prawem zasiłku w kwocie 510 zł netto miesięcznie. Ponadto J. F. (1) otrzymywała wsparcie z (...) w postaci dodatku mieszkaniowego w kwocie 170 zł. J. F. (1) pracowała także wówczas dorywczo w charakterze sprzątaczk i z tego tytułu osiągała dochód w wysokości 200-300 zł miesięcznie. Matka małoletniej wraz z córką mieszkaly w jednopokojowym własnościowym mieszkaniu, za które J. F. (1) ponosiła miesięczne opłaty w wysokości: czynsz 340 zł, prąd – 80 -112 zł co dwa miesiące, 29 zł – telefon. Następnie matka małoletniej od września 2014 r. rozpoczęła pracę w przedszkolu, gdzie zarabiała średnio 1750 zł brutto miesięcznie, netto 1219,16 zł.

Pozwany A. F. do czerwca 2012 roku był zatrudniony na umowę o pracę na czas określony jako ślusarz za wynagrodzeniem 1200 zł netto, jednakże jego umowa wygasła. Następnie pozwany utrzymywał się z udzielania korepetycji z przedmiotów ścisłych. Z tego tytułu uzyskiwał kwotę ok. 600 zł miesięcznie. Pozwany w tym okresie pracował z dziesięcioma uczniami przez ok. 20 godzin w miesiącu. Pozwany ponadto współpracował z zagranicznymi firmami i z tego tytułu osiągał średni miesięczny dochód ok. 1500 zł miesięcznie. Jednorazowo otrzymał z tego tytułu kwotę 1000 euro. Pozwany początkowo zamieszkiwał w wynajętym, dwupokojowym mieszkaniu TBS, za które miesięcznie płacił 500 zł łącznie z opłatami za gaz i prąd. Do tego pozwany spłacał pożyczkę zaciągniętą na cel konsumpcyjny. Z tego tytułu do spłaty pozostało 18.000 zł, przy czym miesięczna rata wynosiła 600 zł. Pozwany miał jeszcze do spłacenia karę za wcześniejsze rozwiązanie umowy w kwocie 2000 zł. Następnie pozwany znalazł zatrudnienie jako magazynier za wynagrodzeniem w wysokości 2500 zł brutto miesięcznie. Po potrąceniach komorniczych, pozwany otrzymywał na swój rachunek bankowy 1.200 -1.300 zł miesięcznie. Pozwany nie współpracował już z zagranicznymi firmami, nie udzielał korepetycji. Pozwany wstąpił także w stosunek najmu dwupokojowego mieszkania komunalnego po swoich dziadkach. Pozwany nie posiadał innego majątku osobistego. Wówczas pozwany także remontował przedmiotowe mieszkanie. Wymieniony spłacił częściowo pożyczkę konsumpcyjną, do spłaty pozostało mu 8.000-9.000 zł, spłacił w całości karę za telefon. Pozwany także posiada zobowiązanie w wysokości 600 zł za rozwiązanie umowy o Internet. Pozwany ponosi koszty utrzymania w postaci czynszu 450 zł miesięcznie, opłaty za energię elektryczną 100 zł co dwa miesiące, gaz 180 zł co dwa miesiące, telefon komórkowy 50 zł miesięcznie. Wymieniony żywił się w pracy oraz częściowo u rodziców. Spłaty dotychczasowych zobowiązań oraz remontu mieszkania pozwany dokonał z oszczędności z pracy z zagranicy.

Małoletnia O. F. miała wówczas ukończone 5 lat, uczęszczała do Przedszkola Publicznego nr 1 w S.. Miesięczny koszt utrzymania dziecka wynosił: 250 zł – opłata podstawowa za przedszkole, 120 zł – opłata za zajęcia dodatkowe. Na początku roku szkolnego matka małoletniej zapłaciła 300 zł składki zbiorczej na komitet, podręczniki oraz wyprawkę – materiały plastyczne. Małoletnia wówczas również chodziła na zajęcia na basenie (koszt 100 zł). Dziewczyna wówczas potrzebowała specjalnych kosmetyków, balsamów do ciała czy emulsji do kąpieli z uwagi na posiadaną alergię (koszt 100 zł). Małoletnia miała również problemy z jelitami, a w związku z alergią pokarmową nie mogła spożywać wszystkich produktów żywnościowych. Małoletnia miała zalecenie noszenia obuwia ortopedycznego, rehabilitacji oraz udziału w zajęciach sportowych w tym basenie. Małoletnia uczestniczyła również w zajęciach dodatkowych (taniec, gimnastyka korekcyjna, basen). Małoletnia również partycypowała w kosztach utrzymania mieszkania w wysokości 220 zł. Potrzeby małoletniej oceniono na 800-900 zł miesięcznie.

Dowód:

- uzasadnienie orzeczenia – k. 209-214, oraz przywołane w uzasadnieniu dowody, w aktach sprawy X RC 1058/13.

Aktualnie małoletnia O. F. ma ukończone 10 lat, uczy się w Szkole Podstawowej w S.. Małoletnia w szkole chodzi w mundurku (koszt 100 zł), natomiast opłaty w szkole wynoszą ok. 300 zł rocznie (ubezpieczenie, rada rodziców), dziewczynka w szkole także stołuje się (koszt 100 zł). Małoletnia w 2019 r. diagnozowana z uwagi na problemy żołądkowe, nadto w małoletnia w marcu 2019 r. doznała urazu skokowego. Dziewczynka osiąga sukcesy w pływaniu. Małoletnia powódka uczęszcza na zajęcia pływackie w szkole (koszt 80 zł), dodatkowo chodzi również na basen poza godzinami lekcyjnymi (koszt 400 zł miesięcznie). O. F. wyjeżdża również na obozy pływackie (koszt 950 zł). Małoletnia powódka wraz z matką wyjechały także na wczasy na Ukrainę (koszt 925 zł - dojazdu).

Małoletnia z uwagi na problemy dermatologiczne korzysta z kosmetyków dla alergików. Małoletnia powódka także z uwagi na problemy ze wzrokiem chodzi w okularach (koszt okularów 400 zł). Małoletnia powódka O. F. miała także badanie okulistyczne które kosztowało 70 zł. Aktualnie małoletnia chodzi na korepetycję z matematyki, której miesięczny koszt wynosi ok. 110 zł oraz na zajęcia z języka angielskiego (koszt 50 zł za 60 minut tj. 200 zł miesięcznie). Małoletnia jednakże nie uczęszcza przez cały rok na korepetycję czy język obcy.

Małoletnia J. F. (1) mieszka wraz z matką w mieszkaniu położonym w S. przy ul. (...). Miesięczny koszt utrzymania lokalu wynosi ok. 400 zł – czynsz do wspólnoty, opłaty za energię elektryczną k. 100 zł (za dwa miesiące), Internet i TV – 70 zł. Matka małoletniej doładowuje córce telefon za ok. 20 zł miesięcznie.

Matka małoletniej otrzymała na córkę świadczenie na tzn. wyprawkę dla dziecka. Matka małoletniej pracuje w przedszkolu i za wykonywaną pracę otrzymuje wynagrodzenie w wysokości ok. 1885 zł netto miesięcznie. Dodatkowo J. F. (1) podjęła pracę w L. (ok. 600 zł). Matka małoletniej posiada zadłużenie w wysokości ok. 1000 zł. Nie ma jednak zaciągniętego żadnego kredytu.

Miesięczny koszt utrzymania małoletniej powódki wynosi ok. 1600 zł i na powyższą kwotę składają się następujące wydatki:

- wyżywienie 450 zł (w tym obiady w szkole)
- partycypowanie w kosztach utrzymania mieszkania – 280 zł,
- zakup chemii gospodarczej i kosmetyków – 100 zł
- zakup odzieży o obuwia – 100 zł
- zajęcia dodatkowe małoletniej (czasowe: j. angielski – 100 zł, matematyka – 100 zł, stałe: basen 400zł, basen w szkole 80 zł).
- telefon – 20 zł,
- wizyty okulistyczne, wymiana okularów co 2 lata – k. 20 zł
- wydatki związane ze szkołą – 35 zł,

Dowód:

- zdjęcia i dyplomy – k. 9-24.
- wyniki badań usg – k. 26.
- diagnostyka – k. 27-30.
- karta informacyjna- k. 31-39.
- faktury za leki – k. 47-55.
- faktura – k. 56-60, 66, 68, 78-95, 180-181, 196-220.
- potwierdzenie transakcji – k. 61-65, 67, 182,
- opinia poradni psychologicznej – k. 97-98.
- opłata za użytkowanie lokalu – k. 40-41.
- rozliczenie kosztów ogrzewania – k. 43.
- zawiadomienie o zaległości w wysokości 377,52 zł –k. 44.
- opłaty za energię elektryczne – k. 45-46.
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki – k. 151-152.

- umowa o prowadzenie zajęć z matematyki – k. 179.
- zaświadczenie lekarskie – k. 183.
- test – k. 184-189.
- oświadczenie – k. 189-190
- informacja – k. 191-194.

J. F. (1) korzysta z pomocy finansowej znajomych, pożycza różne kwoty, które jednak zwraca w terminie.

Dowód:

- zeznania G. M. k. 234-235
- zeznania R. B. k. 235-236

Pozwany A. F. aktualnie zamieszkuje wraz z małżonką M. F. (1) oraz małoletnimi dziećmi - N. F. (ur. (...)) i J. F. (2) (ur. (...)) w lokalu przy ul. (...) w S.. Miesięczny koszt utrzymania mieszkania wnosi: 550 zł – czynsz do wspólnoty, opłaty za media w tym opłaty za energię elektryczną w wysokości ok. 150-200 zł co dwa miesiące, gaz – 90 zł, opał 1500 zł rocznie. Pozwany jednak został zobowiązany do opóźnienia mieszkania, bowiem Gmina M. S. uznała, że pozwany nie wstąpił po śmierci swojej babci stosunek najmu ww. lokalu, a co za tym idzie zajmuje go bez tytułu prawnego.

Małoletnia N. ma aktualnie 12 lat i jest uczennicą siódmej klasy szkoły podstawowej, zaś małoletni J. ma 3 lata i uczęszcza do Przedszkola Publicznego nr 49 w S.. Roczny koszt związany z uczęszczaniem małoletniego do przedszkola wynosi 480 zł (rada rodziców, wyprawka plastyczna ubezpieczeni itd.). Małoletni syn pozwanego nie toleruje laktozy. Pozwany nie jest ojcem biologicznym małoletniej N..

Pozwany jest zatrudniony w przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. na stanowisku robotnika składowego przeładunków morskich, sztauera, trymera na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony. Uzyskuje wynagrodzenie za pracę w kwocie ok. 3.139,- zł netto miesięcznie. Pozwany nie posiada innych źródeł dochodu. Pozwany w 2018 r. uzyskał dochód w wysokości 47 470,42 zł.

Małżonka pozwanego M. F. (1) przez ostatnie trzy lata opiekowała się synem małoletnim J. F. (2) i na ten czas zrezygnowała z pracy zawodowej. Od sierpnia 2019 r., w związku z pójściem syna do przedszkola podjęła ona zatrudnienie w Centrum Medycznym (...) S.A. z siedzibą w S. na stanowisku recepcjonistki w wymiarze 1/2 etatu. Miesięczne wynagrodzenie małżonki pozwanego kształtowało się na poziomie ok. 900,- zł miesięcznie netto. (tj. 1387,48 zł brutto). W dniu 31 grudnia 2019 r. rozwiązano z małżonką pozwanego umowę o pracę. Małżonka pozwanego cierpi na schorzenia kręgosłupa.

Pozwany wraz z małżonką otrzymują na dzieci świadczenie wychowawcze (500+), w łącznej wysokości 1.000,- zł oraz zasiłek rodzinny w łącznej wysokości 219,- zł, w tym na małoletnią N. przypada kwota 124,- zł, zaś na małoletniego J. kwota 95,- zł. Nadto małżonka pozwanego M. F. (1) nie otrzymuje świadczeń alimentacyjnych na małoletnią N..

Pozwany wraz z małżonką spłacają kredyt konsumpcyjny zaciągnięty na kwotę 20.000 zł i w tym celu uiszczają co miesięcznie ratę w kwocie 310,45 zł. Pozwany płaci również alimenty na rzecz małoletniej powódki w kwocie 600 zł miesięcznie. Sporadycznie pozwany wraz z małżonką i dziećmi wychodzą całą rodziną w do kina czy restauracji na co przeznaczają kwotę w wysokości ok. 200,- zł miesięcznie. Pozwany także ma zaciągniętą w pracy pożyczkę w wysokości 5000 zł, ma także do spłaty zadłużenie na karcie w wysokości 5000 zł.

Pozwany czasami kupuje swojej córce prezenty (tablet, strój pływacki itd.). Rocznie na prezenty i dodatkowe rzeczy dla córki pozwany wydatkuje kwotę 1000 zł.

Dowód:

- odpis skrócony aktu urodzenia małoletniej N. F. – k. 108.
- odpis skrócony aktu urodzenia małoletniego J. F. (2) – k. 109.
- potwierdzenie wykonania operacji – k. 106-107, 122-124.
- informacja o przychodach z innych źródeł oraz o dochodach i pobranych zaliczkach na podatek dochodowy w roku 2018 - PIT -11 – k. 110-111.
- zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 03.10.2019 r. – 112.
- decyzja nr (...)401.ZR/N- (...)2018.PB z dnia 16.10.2018 r. – k. 113
- faktura VAT nr (...) z dnia 15.07.2019 r., k. 114.
- faktura VAT nr (...) z dnia 16.05.2019 r., faktura VAT nr (...) z dnia 15.03.2019 r. – k. 115-116
- zawiadomienie o zmianie wysokości opłat z dnia 05.07.2019 r., potwierdzenie przelewu czynszu na rzecz TBS - k. 117-121.
- wezwanie do wydania lokalu z dnia 31.10.2018 r. – k. 125.
- pismo Zarządu (...) z dnia 26.10.2018 r.; - k. 126.
- umowa Kredytu Gotówkowego nr (...) z dnia 23.04.2019 r.- k. 127-132.
- potwierdzenie wykonania operacji obciążeniowej. na kwotę 310,45 zł, - k. 133-135.
- opis badania – k. 136-138.
- zaświadczenie z Przedszkola –k. 139.
- Karta pracownicza pozwanego – k. 144.
- Umowa o pracę małżonki pozwanego – k. 145.
- przesłuchanie pozwanego A. F. – k. 152-153.
- zeznania świadka M. F. (1) – 171-173.
- świadectwo pracy – k. 168.
- Zeznania świadka A. L. – k. 169-170.
- Zeznania świadka B. F. – k. 170-171.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo małoletniego O. F. o podwyższenie alimentów okazało się częściowo zasadne.

Ustalony powyżej stan faktyczny oparty został na całokształcie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, a w szczególności na powyżej powołanych dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach sprawy X RC 1058/13, albowiem strony nie kwestionowały zarówno autentyczności, jak i treści tychże dokumentów i jednocześnie Sąd nie powziął wątpliwości, co do wiarygodności przedmiotowych dokumentów.

Pozostałe dokumenty zgromadzone w sprawie nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, a tym samym nie stanowiły podstawy powyższych ustaleń faktycznych.

Ponadto podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie stanowiły zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda J. F. (1) oraz pozwanego A. F. oraz zawnioskowanych przez strony świadków, albowiem korespondowały one z dokumentami zgromadzonymi w sprawie – które z wyżej podanych względów zostały uznane przez niniejszy Sąd za wiarygodne – a nadto znajdowały odzwierciedlenie w zasadach doświadczenia życiowego i zawodowego obrazujących koszty związane z zakupem poszczególnych dóbr i usług. Jednakże Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w zakresie w jakim wskazywał on na wysokość uzyskiwanych przez siebie dochodów i z drugiej strony ponoszonych kosztów. W ocenie Sądu pozwany nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości finansowych i zarobkowych. Biorąc pod uwagę poziom jego życia i rozmiar koniecznych, stałych wydatków miesięcznych, należy przyjąć, iż dochód pozwanego jest z pewnością wyższy, aniżeli wykazywany. W pozwie pozwany szczegółowo wskazał wydatki jakie ponosi na utrzymanie swojej rodziny, które miesięcznie wynoszą ok. 6200 zł (nie licząc wypoczynku rodzinnego, oraz kwoty 1500 zł rocznie na prezenty i odzież dla córki). Natomiast miesięczne dochody rodziny określone zostały na kwotę 4219 zł.

Powództwo małoletniego O. F. o podwyższenie alimentów zostało oparte o art. 138 k.r.o. Zgodnie z powołanym unormowaniem, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych (Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz pod red. prof. dr hab. Krzysztofa Pietrzykowskiego, 2. wydanie, Wydawnictwo C.H. Beck, s. 1123).

W ocenie Sądu, przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wykazało, że potrzeby uprawnionego do alimentów uległy zwiększeniu w takim stopniu, iż wymagana była zmiana wysokości alimentów należnych od pozwanego na rzecz małoletniej O. F..

Sąd uznał, że w rozpoznawanej sprawie nastąpiła istotna zmiana stosunków w związku z upływem dłuższego czasu od ostatniego orzeczenia alimentów. Nie ulega wątpliwości, że wraz z wiekiem rosną potrzeby dziecka, a co za tym idzie, zwiększają się wydatki związane z jego wychowaniem i utrzymaniem. Od ostatniego orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej na rzecz małoletniej powódki minęło prawie 5 lat. W tym czasie małoletnia z okresu wczesnego dzieciństwa weszła już w wiek szkolny, a tym samym m.in. zaktualizowała się konieczność ponoszenia wydatków związanych z realizacją przez ww. małoletnią obowiązku szkolnego, rozwijaniem swoich pasji czy umiejętności. Jednak z drugiej strony rodzice małoletniej nie muszą już ponosić stałych kosztów związanych z pobytem małoletniej w przedszkolu, które wynosiły ok. 250 zł miesięcznie (plus 120 zł za zajęcia dodatkowe), a tym samym w tym zakresie zmianie uległy usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej. Nadto zmianie uległa sytuacja osobista rodziców małoletniej, pozwany założył nową rodzinę i ze związku (...) z M. F. (2) narodził się nowy potomek pozwanego. Pozwany także uzyskuje większe wynagrodzenie z pracy, które aktualnie wynosi ok. 3000 zł netto miesięcznie (ówczesnie 2500 zł brutto). Także sytuacja majątkowa matki małoletniej powódki uległa zmianie na lepsze, J. F. (1) pracowała czasowo u dwóch pracodawców.

W ocenie Sądu, wszystkie wydatki wyszczególnione w stanie faktycznym niniejszego uzasadnienia, jako koszty związane z utrzymaniem małoletniej powódki i we wskazanej tam wysokości, są wydatkami usprawiedliwionymi w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o., a więc wydatkami, które powinny być pokrywane w pierwszej kolejności przez rodziców dziecka. Podkreślenia wymaga przy tym fakt, iż przedmiotowe wydatki (oraz ich wysokość) – oceniana przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego i zawodowego – są adekwatne do potrzeb małoletniej powódki powoda przy uwzględnieniu jej wieku, dotychczasowego poziomu życia, możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców dziecka, potrzeb rozwojowych, emocjonalnych, społecznych dziecka, potrzeby stymulowania jej rozwoju, a także przy

uwzględnieniu cen dóbr i usług, jakie wiążą się z zaspokajaniem poszczególnych potrzeb. W konsekwencji, wysokość przedmiotowych wydatków nie może być poczytana za zbyt wygórowaną, czy też za zbyt niską.

Podkreślenia wymaga przy tym okoliczność, że cele oraz wysokość przedmiotowych wydatków są adekwatne do możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców małoletniej, zaś wysokość należnych od pozwanego świadczeń alimentacyjnych została dostosowana do jego możliwości zarobkowych i majątkowych. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą dziecko ma prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, bez względu na to, czy żyje wspólnie z nimi, czy oddzielnie. Wynika stąd, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich sami żyją (vide: orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 5 stycznia 1956 r., III CR 919/55, OSN 1957, poz. 74).

Sąd miał więc na uwadze, że małoletnia jest w nadal w fazie dynamicznego rozwoju i musi mieć zapewnione warunki egzystencji w postaci wyżywienia, stosownej odzieży ale także środków pozwalających na rozwój intelektualny i ochronę zdrowia. W przypadku małoletniej powódki O. F. należy uwzględnić także konieczność ponoszenia wydatków na potrzeby związane z rozwijaniem bieżących zainteresowań w tym pływania dodatkowych zajęć z języka angielskiego czy też potrzebnych dziecku korepetycji z matematyki. Zaspokojenie tych wszystkich potrzeb wymaga nie tylko większego zaangażowania osobistych starań o wychowanie małoletniej, ale również zwiększenia nakładów finansowych na utrzymanie dziecka. Określając wysokość udziału małoletniej w kosztach utrzymania mieszkania Sąd uznał kwotę wskazywaną przez przedstawiciela ustawowego J. F. (1) i przedstawionych do akt sprawy dokumentów zawierającym kwotę czynszu do wspólnoty, rachunków za energię elektryczną czy wodę. Nadto wskazane przez J. F. (1) koszty związane z poszczególnymi opłatami za prąd, gaz, Internet nie sposób było uznać za zawyżone. Wskazywany przez przedstawicielkę ustawową małoletniej koszt mieszkania, opłat eksploatacyjnych oraz kosztów energii elektrycznej nie odbiega od przeciętnych kosztów utrzymania mieszkania na (...) rynku nieruchomości i nie może być uznany za zawyżony, ani nadmierny w stosunku do warunków mieszkaniowych, jakie dotychczas były zapewniane małoletniej. Podkreślenia wymaga, że na ustalony przez Sąd koszt zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych małoletniego nie składa się całość wykazanych w toku postępowania kosztów utrzymania mieszkania, a jedynie ta część, która przypada na małoletnią powódkę.

W ocenie Sądu ujawnione w toku przewodu sądowego okoliczności wskazują, że potrzeby żywieniowe małoletniej powódki kształtują się na poziomie 450 zł, (w tym ponoszone wydatki na obiady w szkole w wysokości ok. 100-120 zł miesięcznie). Sąd również uznał, że kwota 100 złotych miesięcznie celem zakupu ubrań jest w pełni zasadna. Sąd dostrzega, że w okresie jesienno-zimowym pojawia się potrzeba zakupu nowych ubrań, zwłaszcza, że dzieci rosną i niejednokrotnie ubrania zeszłoroczne są zwyczajnie za małe. Nie sposób również uznać kwoty 100 zł na środki kosmetyczne, higieniczne za wygórowaną, tym bardziej, iż małoletnia ma problemy skórne i potrzebuje odpowiednich kosmetyków.

Reasumując dotychczasowe rozważania należy powtórnie wskazać, iż postępowanie dowodowe wykazało, że usprawiedliwione wydatki związane z utrzymaniem małoletniej powódki wynoszą około 1 600 zł miesięcznie i taka też kwota stanowi punkt wyjścia do dalszych rozważań, w jakim zakresie rodzice winni pokryć przedmiotowe wydatki.

Przechodząc do dalszej części rozważań należy wskazać, iż zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o. wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Przekładając powyższe ustalenia na grunt niniejszej sprawy nie można tracić z pola widzenia okoliczności, że pozwany praktycznie nie zwalnia się z obowiązku alimentacyjnego poprzez osobistą pieczę nad córką (nie licząc kontaktów w co 2 weekend miesiąca, oraz części świąt i wakacji dziecka). Małoletnia zamieszkuje z matką, zatem zauważyć w tym miejscu należy, że J. F. (1) nie tylko zaspakaja potrzeby materialne córki ale wypełnia swój obowiązek alimentacyjny przede wszystkim poprzez osobiste starania o jej wychowanie, sprawowanie nad nim pieczy. To matka na co dzień

dba o dziecko, przygotowuje posiłki, sprząta, pierze, daje małoletniej wsparcie. Z tych też względów pozwany winien w większym stopniu niż przedstawicielka ustawowa małoletniej partycypować w kosztach jej utrzymania.

W odniesieniu do kwestii możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego należy wskazać, że uzyskiwane przez niego dochód w pierwszej kolejności winien przeznaczyć na utrzymanie swojego małoletniej córki. Nie sposób uznać na uzasadnione ponoszenie przez pozwanego wydatki na utrzymanie małoletniej N. F., która nie jest jego dzieckiem przed zaspokojeniem potrzeb powódki. Nadto pozwany w odpowiedzi na pozew oraz w toku postępowania szczegółów wykazywał koszty utrzymania swojej rodziny. Jednakże z załączonych dokumentów jednoznacznie wynika, iż pozwany wydatkował na swoje utrzymanie znacznie wyższe kwoty niż jego dochody, które też nie mogły być rekompensowane poprzez kredyty czy pożyczki uzyskiwane w firmie. Z tego względu Sąd uznał, iż pozwany – mimo zaprzeczania w tym zakresie – mógł pozyskiwać dodatkowe dochody choćby z udzielania korepetycji czy też współpracy z innymi podmiotami. Nadto podkreślenia wymaga, iż możliwości majątkowe i finansowe pozwanego nie sposób utożsamiać z li tylko uzyskiwanymi przez niego dochodami netto. Pozwany nie wykazał, iż w pełni poświęca się celem zdobycia odpowiedniego wynagrodzenia. Zdaniem Sądu pozwany jest w stanie dorobić chociażby udzielając korepetycji czy też podejmując dodatkowe zatrudnienie na połowę etatu.

Z tych też względów Sąd uznał i pozwany może i winien partycypować w kosztach utrzymania swojej córki na poziomie 800 zł miesięcznie. W zakresie przewyższającym kwotę 800 zł miesięcznie tytułem alimentów na rzecz małoletniej O. powództwo – jako bezzasadne – podlegało oddaleniu. Alimenty podwyższono od 20 września 2019 r. – zatem od doręczenia odpisu pozwu pozwanemu (k. 147).

Mając na względzie całokształt powyższych ustaleń orzeczono, jak w punktach I i II wyroku.

Orzekając o zwrocie kosztów procesu, Sąd kierował się ogólną zasadą, zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu (art. 98 § 1 k.p.c.), wyrażoną w art. 100 k.p.c. zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że z uwagi na uwzględnienie żądania pozwu pozwany jest zobowiązany do zwrotu powodowi kosztów procesu. W tym miejscu wskazać należy na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2012 r. w sprawie o sygn. akt IV CZ 4/12, w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że decyzja, czy w wypadku uwzględnienia powództwa tylko w pewnej części koszty procesu powinny być wzajemnie zniesione, czy też stosunkowo rozdzielone, powinna być zawsze oparta na słuszności i w tym zakresie Sąd zachowuje prawo do dyskrecjonalnej oceny. W niniejszej sprawie z uwagi na wynik niniejszego postępowania Sąd uznał, iż zasadnym znieść wzajemnie koszty zastępstwa procesowego.

Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie III wyroku.

Kolejno należy wskazać, iż małoletnia powódka była z mocy ustawy zwolniona od kosztów sądowych, albowiem zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 u.k.s.c. nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych strona dochodząca roszeń alimentacyjnych. Stosownie do treści art. 113 ust. 1 u.k.s.c., kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Sąd jednak uwzględnił sytuację majątkową i osobistą pozwanego i jego obowiązek w bieżącej partycypacji w kosztach utrzymania małoletniej córki O. F., a tym samym uznał iż Skarb Państwa winien ponieść koszty niniejszego postępowania.

Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie IV wyroku.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty – co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące.

Z tych też względów orzeczono, jak w punkcie V wyroku.